

de V. Micălașan 31 Mai 1932 -

43)

Domnul și Domnă :

În vîî învîmetă să ne poartăcă un mic exemplu din luptă și la
mâine vîte, să cum mi-a făut dat să iau parte, ~~acecendator~~ să avem
exemplu poartăcă mele și vaga moare din lumina și cu mî-o frică
să jăi în suflet amintirea celor ~~măre~~ ^{făurăciute} zile din viață mea, și să
ne poată să trezireți ~~și~~ să fiind spălit de vître trăsăru în cînd iau
în între gândul spu elipeli ^{același} ~~măre~~, care ~~fă~~ sunt o răspînd
marca spăceră a meamului vîrlin.

Ad să evocarea vîntură elipe în care am invins propriațul de atenție,
pentru că nu am pierdut ^{mi} ^{o elipă} curajul n' credință în iubită, și pentru că
nu am pierdut față preceptă și fără bătălie, nu poate fi de altă
față trăie în vînumbă de ^{rechizite} vîngere n' de despreună prii care trecem și
pe care nu le vom putea rechizite de vînt fără jefuie n' credință.

Vă fi făut și atenție amănunte și deținute și ^{bătălie} bătălie, să
masa moare a poporului, să sufletul meamului se împărtășească în plințul
sălăbat a creșut, și a pierdut și a învins.

Să și a fiat Iohann soldat ^{marin} la Miercure.

Când a venit fratele și a lăsat pe binețitul plogal pe berză, ca și cum să fie arăptat de către lui, și a lăptat cu un șmeu cu o măciucă reușită, ca și cum nici nu se poate să fie alt fel, și după ceea ce a spus tânărul vîlăgie său și a rătăciat în la coamele plogulu lui în același sfîrșit simplu. Totuși ca și cum nici nu să fie întărit.

Să lăptăt și a înțins. A cîndea prea multă și nici nu i-a venit, pentru că și el nu se poate să nu iasă, nu stie său să rătăcească și pînă la urmă să lase și invitația, să rospîte fratele să nu venă cu el își bănde.

Să era în fîsor său. Si se cîntă de jene și fice "Sunt o plogală
înțîlă Miercure", ca și plogală soldat de la Blone, ca și plogală
soldat de la Cîlgiu, și cel de la Răbăne, și cel de la Nișapole,
și cel care din nevoie urmărește să lăptăt în grădini, să lăptăt fice și
fogă și a cîndea nevoie să lăptăt în colțul de frâuind în care s'a urcat
vîntul. ca să îndepărteze orice menire ~~de la~~ ^{înțîlă} ~~de la~~ ^{înțîlă} ~~menire~~.

Așa și au fiat tot pe rînd Iohann, ^{în final} nevoie să fie, și să rospîte
pînă lăptăt cîndea cu Iohann și cu răcica, pentru că era e năptit
toroarelor. Si dacă era e năptit românește și o cruce sau o mire
hei și te înlocuiește de își bănde de menire.